

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

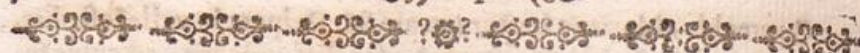
Ginther, Anton

Augustæe Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXIII. B. Virgo non ampliùs Dolorosa, sed Gloriosa à dilecto Filio ad coelestem gloriam assumitur. Emblema. Avis Paradisiaca compari suo innixa ad Cœlum evehitur cum epigrapha: Inmixa ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LXIII.

B. Virgo non ampliùs Dolorosa, sed Gloriosa à dilecto Filio ad cœlestem gloriam assumitur,

Qua est ista, qua ascendit de deserto, delicijs affluens, innixa super Dilectum suum? Cant. 8. 5.

Job. 2. 22.

Dan. 6. 23.

Dan. 3. 23.

Luc. 21. 3.

Mat. 2. 57.

Benedictus Deus, cujus miserationum non est numerus, potentiae & magnitudinis nullus finis, qui Jonam præter naturalem usum in ventre ceti servavit incorruptum, Daniele in lacu leonum, ne à leonibus in fame intemperatissima devoraretur, tres illos pueros in camino ignis ardentis, quorum etiam vestimenta servata sunt illæsa, sine cujus nutu ac voluntate ne quidem capillus de capite Sanctorum perit, ille inquam, talis ac tantus, apud quem non est impossibile om-

ne

ne verbum, non servasset SS. Matrem suam in anima & corpore à corruptione integram? Sileant Mariomastiges, obmutescant miseri, & obturent ora sua canes, hanc SS. Dei Matrem allatantes, & corporalem ejus in celum assumptionem negantes; si juxta Evangelium multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt, & exierunt de monumentis post resurrectionem ejus venerunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis, atque cum corporibus, attestante S. Hieronymo & alijs SS. Patribus apud Cornelium in celum ascenderunt, quare hæc gratia SS. Deiparæ neganda est, quæ plena gratiâ fuit? Si juxta S. Augustinum caro Christi, caro MARIÆ est, de quo dictum est: Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem; meritò etiam de hac SS. Deiparente dicere possumus: *Nec dabis Sanctam tuam videre corruptionem.*

Matt. 27. 52.

S. Hieron.

ep. ad Heliod.

vide hęc

Cornel.

Psal. 15. 10.

Deut. 27. 5.

3. Reg. 6. 7.

Cant. 3. 9.

Exod. 25. 15.

Jes. 2. 12.

Altare illud, quod Deus in Deuteronomio ædificari jussit, erat ex lapidibus, quos ferrum non tetigit. In templo Salomonis construendo nec malleus, nec securis, nec omne ferramentum audita sunt. Ferulum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani, quæ nulli cariei erant subjecta. Arca illa Fœderis Domini ex lignis imputribilibus erat compaginata, & intrus ac foris auro purissimo exculta. In communi excidio Jeruchuntino sola domus Rahab à devastatione conservata est immunis, &c.

O gloriosissima Virgo! tu quondam per has umbras in Veteri Testamento præfigurata es, non ergo conveniens fuit, ut immaculatum Corpus tuum in sepulchro corruptioni esset obnoxium. Hinc rectè & piè à fidelibus creditur, quòd mox tertio post tuum obitum die unigenitus Filius innumeris stipatus Angelis cum purissima anima tua de summo celo in campum Gethsemani & vallem Josaphat, ubi ad radices Oliveti Virginis sepulchrum erat, descenderit, atque virtute Divinâ innocentissimam illam animam rursus Corpori Virgineo conjugarit. O quanto omnium & Angelorum & beatarum mentium cum jubilo, dum uno momento SS. anima corpori quatuor gloriæ dotibus affecto, & Solis instar resplendenti fuit unita; juvat hęc audire dulcia illa & amoris plenissima verba tanti Filij ad tantam Matrem: *Surge amica mea, speciosa mea, & veni; sonet vox tua in auribus meis: Vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Veni de Libano, veni, coronaberis, &c.* Ad quem gloriosissima Virgo: *Ecce venio, ut faciam voluntatem tuam Deus meus.* O immensum, ô ineffabile gaudium exsuperans omnem sensum! quis effari, quis explicare poterit, quàm suaviter Filius hanc Sacratissimam Matrem suam

Cant. 2. 14.

Cant. 4. 3.

suam fuerit amplexatus, quàm benignè eam susceperit, & quanto ac solemnissimo cum jubilo eam ad cœlestia regna sublevârit!

2. Juditha laudatissima illa & magni animi scœmina pro salute populi Israëliti admodùm anxia ac sollicita, ubi vitam suam pro conservanda Bethulia generoso animo evidenti mortis periculo exposuit, & nunc cæso ac prostrato Holoferne belli Duce & hoste Idumæorum infensissimo in urbem & patrium solum cum opimis spolijs reversa est, custodes civitatis stans à longè inclamavit: *Aperite portas, quoniam nobiscum est Deus*, quàm exinde caput Holofernis cum conopeo, in quo recumbebat, referentem Ozias Pontifex & omnis populus summis laudibus extulerunt: *Benedicta es tu filia à Domino Deo excelsio præ omnibus mulieribus super terram*, &c. O quantò nobilior erat ille applausus, quo superni Spiritus ac cives cœlestes Reginam suam, devicto generis humani hoste, de magna tribulatione nunc ad regiam suam venientem exceperunt: *Quæ est ista* (ita attoniti Virginis magnitudine succlamabant omnes) *quæ ascendit de deserto, delicijs affluens, innixa super Dilectum suum?*
3. Elias quondam in curru igneo ad cœlos ascendit: *Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus & equi ignei dividerunt utrumque: & ascendit Elias per turbinem in cœlum.* Christus orbis melioris Reparator ac Redemptor in nube lucida: *Videntibus illis elevatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum.* Lazarus ministerio Angelorum ad cœlum in sinum Abrahæ deportatus est: *Factum est autem, ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahæ.* Verùm B. Virgo & Mater pulchræ dilectionis ad majorem magnificentiæ splendorem & majestatis ostentationem innixa super Filium ad empyreum cœlum elevata est: *Ascendit innixa super Dilectum suum; in quem locum Mellifluus: Super hunc (Dilectum) innititur Mater illa felicissima, & in aureo reclinatorio Divinæ Majestatis recumbens, inter Sponsi, imò Filij sui brachia requiescit.* O quanta dignitas, quàm specialis gloria, inniti super illum, quem reverenter colunt Angelicæ Potestates, &c. Hinc pro Emblemate proponitur Monocodiara seu avis paradisiaca compari suo innixa, unâque in cœlum volans cum inscripto ex hoc textu Canticorum murmurante: *Innixa super Dilectum; vel si magis tibi cum Aresio arrideret:*

Innixa ascendit.

3. Recordor hîc illius opulentissimæ Reginæ Sabæ, de qua sacri Regum Annales testimonium perhibent, quòd Hierosolymam multo ac splendido cum comitatu procerum, tum servorum à finibus terræ venerit,

venerit, ut sapientiam Salomonis coram audiret, & quæ prudenter in regno suo ordinaverat, in Ædiopiam, patrium solum inveheret: *Et ingressa Jerusalem multo cum comitatu & divitijs, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmas pretiosas, venit ad Regem Salomonem, &c.* 3. Reg. 10. 2.

Plus hic, quàm Salomon, plus quàm Regina Saba. O quanto nobiliore cum comitatu & Angelorum & Archangelorum super dilectissimum Filium suum innixa, ingressa est cœlestem Jerusalem SS. Virgo, nunc in Reginam totius universi à SS. Trinitate inauguranda! *Divitiæ illius erant tot cœlestium charismatum dona ac gratiæ, quibus à Deo trino & uno erat abundantissimè cumulata; aurum infinitum nimis, immensa ejus charitas fuit, quâ Deum super omnia & proximum, sicut seipsam per omnem vitam dilexit; per aromata odorifera, de quibus Scriptura refert: Non sunt allata ultra aromata tam multa, quàm ea, quæ dedit Regina Saba Regi Salomoni, rectè illius incomparabiles virtutes intelliges, quarum odore fragantissimo ipsum Deum ad se attraxit de cœlo; gemmæ pretiosæ præsignabant ejus prærogativas & merita, quibus omnibus alijs præeminebat Sanctis & creaturis.* O piensissima Virgo! dic nobis, qualis tibi in ingressu cœli cœlorum in primo intuitu summi illius Boni fuerit sensus ac animus? Quæ priùs in vita & passione Filij mare extitisti dolorum, infamis Nati in cruce pendentis infamis Mater, sprete & risa à Pontificibus, populo & carnificibus, & vix non impiorum sacrilegis conerita pedibus, nunc secundùm multitudinem dolorum tuorum in corde tuo consolationes letificaverunt animam tuam, dum Oceanus omnium gratiarum ac felicitatum nunquam minuendus replevit cor tuum, DEO T. O. M. velut in Matrem suam omnium bonorum ac gratiarum plenitudinem effundente: *Quis cogitare sufficiat, subintrat hic Mellifluus, quàm gloriosa hodie mundi Regina præcesserit nos, & quanto devotionis affectu tota in ejus occursum cœlestium legionum prodierit multitudo? quibus ad thronum gloriæ cantibus sit adducta? Quàm Divinis amplexibus suscepta à Filio, & super omnem exaltata creaturam cum eo honore, quo tanta Mater digna fuit, cum ea gloria, quæ tantum decuit Filium? Christi generationem & MARIÆ assumptionem quis enarrabit? Ah Domina! unicam stillulam gratiæ efficacis etiam pro me misello impetra, non enim amas, & deseras; Mater es, non potes oblivisci Filij tui, licet indignissimi.* Matt. 12. 42.

4. O præcellsa Filia Sion, cui ulterius te comparabo? O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo MARIA, quid ultra dicam de te? Arca Noëmica diu iratis diluvij fluctibus jactata, tandem decrecente cataclysmo super *Mater Dolorosa.* T r t montes

Gen. 8. 4. montes Armeniae, quae omnium orbis partium celsissima est, placide re-
fedit: *Requievitque Arca super montes Armeniae.* O Beatissima! o ince-
merata Virgo! tu per illam Noëmi Arcam adumbrata es, ubi per annos
ferè septuaginta duos in hoc turbulento mundi pelago iactata fuisti,
nunc cessantibus dolorum, tribulationum ac persecutionum fluctibus
super montes Armeniae in caelesti gloria placide quiescis, super omnes
Angelorum choros exaltata.

Gen. 2. 18. Hic verificatum fuit illud, quod Deus quondam primo Adamo di-
xit: *Faciamus ei adiutorium simile sibi*, ne videlicet esset solus in paradiso
terrestri; ita quoque conveniens fuit, ut secundo Adamo Christo JESU
adjungeretur Socia in caelesti paradiso SS. & innocentissima Mater, quae
unà cum ipso in anima & corpore regnaret, ut eorundem nunc fieret
in caelo particeps gaudiorum, quemadmodum prius in vita omnium do-

Suarez. 3. p. lororum; & quia Virginis Corpus (prout affirmat doctissimus Suarez)
to. 2. dis. 21. humanae salutis initium dedit, dum ex illius Sanguine Corpus & Sanguis
sect. 2. Christi, quod in cruce nostrae salutis pretium extitit, desumptus
est; hinc rectè concludit idem Suarez, omnino rationi fuisse consentaneum,
ut idem Virginis Corpus hanc redemptionem peculiari modo
participaret, & gloriosa animà & corpore caelos ascenderet. Juvat
hic audire S. Augustinum: *Promissio, inquit, Christi est, ubi ego sum, illic*

S. Aug. lib.
de Assumpt.
Virginis.
Tom. 9.
Operum.

*& Minister meus erit: Si haec est generalis sententia omnium per fidem &
operationem bonam Christo ministrantium, quanto magis & quodammodo
specialius est MARIAE? MARIAM namque operis exhibitione, ut quae Chri-
stum generavit, infantem nutriverit, lactaverit, paverit, educavit, & insuper
fidei rigidissima veritate ministram fuisse Christi, pra omnibus alijs hominibus,
omnis qui sanè sapit, intelligit: Si ergo cum corpore ibi non fuerit, ubi Chri-
stus Ministros suos esse vult, ubi erit? Si erit, an non majori gratia quam alijs
Ministri, anticipata carnis resurrectione? Nam si solum equali gratia cum
alijs Ministris Christi, ubi aequa Dei censura, quae unicuique reddit secundum
merita? Si ergo merito MARIAE viventi pra omnibus donata est gratia, mor-
tuae erit minnenda? absit; quia si omnium Sanctorum mors est pretiosa, Mariae
sanè est pretiosissima, quam tanta comitata est gratia, ut Mater Dei dicatur & sit*

5. Et si placet ulterius progredi; an non Arca illa Foederis Domini
a sapientissimo Regum incredibili cum pompa, majestate ac solemnitate
in conspectu omnis populi in magnificentissimum templum ac San-
ctuarium illata est: *Tunc congregati sunt omnes majores natu Israel cum prin-
cipibus tribuum & Duces familiarum filiorum Israel ad Regem Salomonem
in Jerusalem: ut deferrent Arcam Foederis Domini, &c.* O quanto maiori
cura

cum applausu, pompâ & lætitiâ totius curiæ cœlestis hæc animata Dei Arca SS. Deipara à vero & pacifico Salomone Christo JESU ad cœleste Sanctuarium translata, atque introducta fuit: *Attolle oculos*, ait B. Petrus Damianus, *ad assumptionem Virginis, & salvâ Filij majestate invenies occursum hujus pompæ non mediocriter digniorem: Soli quippe Angeli Redemptori occurrere potuerunt, Matri verò Filius ipse cum tota curiatam Angelorum, quàm Justorum occurrens eexit ad beatæ consortium sessionis.* Et sicut Christus in admirabili ascensione sua *captivam duxit captivitatem*, Ephes. 4. 8. dum omnes animas rectè credentium è limbo & purgatorio secum in cœlum invexit; ita, inquit Cancellarius Parisiensis *in assumptione B. Virginis MARIE evacuatum est purgatorium.* O quanto cum júbilo omnium purgantium animarum!

Verùm quid nos gaudij ac consolationis ex hac gloriosa Sacratissimæ Virginis in cœlum assumptione possumus haurire? Audi rursus Mellissium: *Premisit*, inquit, *hodie peregrinatio nostra Advocatam, quæ tanquam Judicis Mater & Mater misericordiæ suppliciter & efficaciter salutis nostræ negotia pertractabit, &c.* Hinc Regius Vates eam non ad dexteram Filij sedentem, sed stantem vidit: *Adstitit Regina à dextris tuis in vestitu decurato, stare enim adjuvantis, sedere judicantis est, Virgo*, inquit Hugo à S. Victore, *ad dexteram Filij sui stare perhibetur, ad insinuandum nobis patrocinium & protectionem, quam de nobis coram supremo tribunali Filij sui in cœlo habet.*

Et si quondam Josue invictissimus ille, juxta ac pientissimus belli Dux in terra promissionis, jubente Domino, cis & trans Jordanem certa quædam asyla, seu sex civitates refugij posuit, in quibus noxij à justitia puniendi tuti poterant morari: *Separate urbes fugitivorum, de quibus locutus sum per manum Moysi, ut confugiat ad eas, quicunque animam percussit nescius: & possit evadere iram proximi, qui ultor est sanguinis.* Ita verus noster Josue, qui est Christus Deus noster, peccatoribus derelinentibus legem suam, si ad frugem velint redire, sex civitates refugij, ad quas pro omni necessitate securi possunt confugere, ordinavit, videlicet quinque SS. Vulnera sua, in quibus columba & anima gemens à facie persequentis inimici securè inhabitat, & sextum refugij locum SS. Matrem suam dolorosam, nunc in cœlis super omnes creaturas exaltatam; proinde rectè à Damaso appellatur *civitas vivens Regis exercituum, & civitas refugij.* Audi & Ludovicum Blosum: *MARIA Virgo, inquit, peccatores ad se piè & humiliter fugientes blandè suscipit, sovet, protegit, & Filio suo maternâ fiduciâ reconciliat.* Penes te nunc est, ô tepide Christiane!

ne! si ad hanc refugij civitatem, SS. Virginem non maturè vis confugere: injuriam Deo facis, si hanc SS. Matrem ejus aspernaris, cui ipse Dei Filius erat subditus: *Et si magna fuit*, subintrat hic Seraphicus Doctor, *erga miseros misericordia MARIÆ adhuc exultantis in mundo, sed multo major erga miseros est misericordia ejus jam regnantis in cœlo.*

S. Bonav. in Spec. Virg. c. 2.

6. Placuit autem Christo Domino SS. Matrem suam, cujus sacrum Corpus non in ima profunditate vallis Josaphat, sed in pede montis Oliveti propè hortum Gethsemani sepultum est, eodem in loco, quo ipse Triumphator ad cœlos ascendit, unà cum corpore glorificato ad cœlestem gloriam sublevare. Et cur, dices, ad pedem montis Olivarij? Quare non in monte Thabor, ubi priùs Christus transfiguratus est? Cur non in monte Sion, ubi SS. Evcharistiæ Sacramentum instituit, in quo loco & SS. Deipara Vidua pluribus annis habitavit quotidie Divinissimo epulo refecta? Vel cur non in monte Carmeli, ubi quondam illa nubecula parvula tanquam vestigium hominis (Virginis typus) apparuit?

S. Cyrill. Hierosolym. Cash. 14.

Responder S. Cyrillus Hierosolymitanus: *Christus*, inquit, *de monte Olivarum in cœlos ascendit: illic maximum certamen incepit; hic autem post certamina coronatus est.* Ascendit autem elevatis manibus & per modum crucis extensis, ut demonstraret nobis viam, quâ sit eundum, nempe *per crucem ad lucem.* In hoc quoque loco sed paululùm inferiùs illi placuit & SS. Genitricem suam ad cœlestem & æternam gloriam assumere, ut, quæ socia fuit omnis passionis, fieret & gloriæ, triumphi & consolationis; & sicut priùs abundabant passiones Christi in ea, ita per Christum nunc abundaret in illa consolatio nunquam in æternum finienda. O felix crux, quæ ipsum Filium Dei & SS. Matrem ejus tantoperè exaltasti: *Humiliavit se usque ad mortem, mortem autem crucis; &*

Philipp. 2. 8.

quid sequitur? Propter quod & Deus exaltavit illum, &c. Et nos, heu modicæ fidei! quare adhuc formidamus crucem? An nobis Deus aliam pinget viam, quàm dilectissimo Filio & dolorosæ Matri ejus in cœlum?

7. De Davide recensent Regum libri, quòd cum Amalecitis à vespera usque ad vesperam alterius diei cruento prælio dimicârit, in quo non victrices duntaxat palmas, sed & omnem prædarn à Siceleg abactam recuperavit. Cùm exinde lis in castris oriretur, quomodo opulenta illa spolia forent dividenda; David prudenter decrevit, ut æqualiter inter illos, qui cum hoste pugnârant, & inter eos, qui in castris ad sarcinas tuendas remanserant, dividerentur: *Æqua enim pars erit descendentis ad prælium, & remanentis ad sarcinas, & similiter dividet.*

1. Reg. 30. 24.

Anima Christiana! revoca in memoriam cruentum illum conflatum, quem Christus Filius David in passione sua, ac præsertim in cruce cum diabolo, peccato, mundo, carne, Judæis & Gentilibus habuit, in quo præsens erat & SS. ac dolorosissima Mater ejus, prælianti Filio assistens, non quidem ipsa pugnans, aut sanguinem suum effundens, sed quasi remanens ad sarcinas; vicit interim Orcum, hostesque omnes fortissimus Triumphator JESUS per mortem & resurrectionem suam, & ut Victor gloriosissimus cum erepta è lympo præda cœlum ingressus est: *Ascendens in altum captivam duxit captivitatem*, inter quos Beatos æqualiter partam prædam, gloriamque essentialem in cœlo distribuit: *Dedit dona hominibus*. Verùm ô pierrissime JESU! ubi est SS. Mater tua? Decet, ut illius non obliviscaris, sed æqualiter cum illa divides, quia omnes cruciatus, quos tu in corpore, illa in anima tulit. Et quid dico? *Divisum imperium cum Jove Mater habet*; Sicut enim ipse cum anima & corpore ad immensam & nunquam terminandam gloriam intravit, ita voluit, ut pretiosissima Mater cum corpore & anima ad eandem gloriam assumeretur; ubi adimpletum illud fuit, quod de pacifico Salomone Scriptura commemorat: *Et surrexit Rex in occursum ejus, adoravitque eam, 3. Reg. 2. 19* & *sedit super thronum suum, positusque est thronus Matri Regis, quæ sedit ad dexteram ejus*. O potentissima cœlorum Regina, ô MARIA! quid habet indignissimus servulus tuus, nisi ut se valde coram majestate tua humiliet, memor semper propriæ vilitatis & iniquitatis: *Satiare ô Mater misericordie gloriâ Filij tui* (clamo ad te cum Guerrico Abbate) *satiare, & dimitte reliquias parvulis tuis: Tu jam sedes ad mensam Domini, nos sub mensa catellos benigne respice, ut familia tua famelica præstoletur à te alimoniam vitæ, & ut in æternum tecum vivamus.*

Ephes. 4. 8.

3. Reg. 2. 19

Guerric.

Abb. ser. 4.

de Assump.

Ttt 3

CON.